

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Adós fizess.

Pécs, 1897. január 18.

Mindenki tudhatja tapasztalásból, hogy a magyar földmives nép a kölcsönvett tőke után a kamatokat az esedékességi napon majdnem óra-pontosságra fizeti le, e tekintetben gyakran fölülmulja a kereskedőket, kiknél pedig életkérdés a pontosság.

Ez a tény gondolkozóba kell, hogy ejtse azokat az embereket, kik az eladósodott nép sorsát szívükön viselik és akik őt az adósságok hinárából kimenteni tudják és akarják is.

A hitelszövetkezetek útján elértük azt az eredményt, hogy a legelhagyottabb szegény községben is 5 $\frac{1}{2}$ %-ba áll a pénz és amit ezen felül nyereszkedik a községi hitelszövetkezet — legrosszabb esetben 2%-ot — az otthonmarad, a faluból ki nem megy, hanem osztoznak rajta a törzsrészesek, kik nem mások, mint épen az adósok.

Ha a dr. Nagy Ferenc szövetkezeti törvényjavaslata a gyakorlati utmutatások nyújtotta módosításokkal törvényerőre emelkedik: ki lesz használva a népnek pontos kamatfizetési hajlama és meg lesz mentve a földmives a vagyoni elzúllástól.

E javaslat egyik cikkelye szerint a törzsrészesek 5%-nál többet nem jövedelmezhetnek, a felesleg a tartaléktőkére fordítandó; de e tartaléktőkét sem szükséges, sem helyes nem lenne a végtelen-

ségig gyarapítani. Ha elérte már a törzsrészesek értékét: a további gyarapítás felesleges, sőt haszonnal sem járna.

Felmerül a kérdés: mi történjék ekkor a jövedelemtöbblettel?

A legjózanabb felelet erre az, hogy azok kapják, akik létesítéséhez hozzájárultak: osztassék ki az adósok között, magyaráz mondva: az adósok kapjanak osztalékokat.

Szokatlan egy ilyen indítvány és sokan lesznek, akik megtámadják.

Elejét vesszük a támadásoknak és iparkodni fogunk a következőkben indítványunk közgazdasági jogos voltáról meggyőzni az olvasót.

Eddig is az adósok teremtették meg a részvénytársaságoknak azt az örvendetes gyarapodását, hogy ma hazánkban van részvénytársaság, mely részvényeseinek évenként 114% (egyzáztizennégy százalék) osztalékokat ad és igen kevés vidéki takarékpénztár az, mely osztalékokat a törvényes kamatlábnak megfelelő osztalékokat adja és amellet akárhány takarékpénztárnak tartaléktőkéje, — mely szintén a részvényesek tulajdona — feléri, sőt többszörösen fölülmulja a részvénytőkét.

Ez mindenestre hasznos a részvényeseknek és érdek a kezelőknek, mert tőkét gyűjtöttek össze. Sokan azt mondják, hogy tőkét teremtettek a takarékpénztárak. De ez nem áll, mert a tőke — ha nem is

egyszerre és egy helyen —, de mégis megvolt. Összegyűjtötték úgy, hogy olyan kamatláb mellett kapott a vidéki birtokos kölcsönt, hogy saját romlásával a részvényesek jólétét mozdította elő. Ugy tettek, mint a gyógyszerész a székfűvirágtheával, hogy köbölcszámra veszi a cigányasszonytól olcsón (4%-ért) és eladja a betegeknek drágán (10%-ért).

A részvényeseknek és részvénytársaságoknak, egyszóval a vagyontömegeknek nem szabad oly nagy anyagi előnyöket szerezni, hogy az ebből kizártakban a szocializmus és anarchizmus tévtanai ébredjenek fel. Be kell érni mindenkinek a szokásos és törvényes haszonnal; a felesleget annak kell visszaszolgáltatni, kitől azt jogosan, de nem méltányosan beszédtek.

Jogosan azért, mert egy részvénytársaság sem tudhatja előre, hogy ha a kamatlábat a minimumra szállítja le, kikerül-e neki év végére a méltányos jövedelem és a tetemes kezelési költség? De ha év végén, mikor a zárlatot elkészítette, megtudta: méltányos, hogy részeltesse benne az adósokat is.

A hitelszövetkezetek járjanak ebben elől. Nem úgy, hogy készpénzben leszámálva kifizessék az egyes adósoknak az osztalékokat, hanem úgy, hogy tőkéjük törlesztésül év végén leírják. A kamatlábat szedjék az egész tőke után tovább is, a másik év végén a leirt tőkerészletre eső kamatot is fordítsák tőketörlesztésre és

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kik meghalnak, ha szeretnek.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

B o s n y á k Zoltán dr., miniszteri fogalmazó ur, szép sikert ért első szinpaditerméke s „Becsületbíró“, rövid életében már is szomorú nevezetességre végződött.

Előadták egyik Tiszántúli szép városban s a ki a becsületbíróját játszotta benne, az ambiciózus, a szép, fiatal színész, a kinek kedvéért igen sok rajongólelkű bakfislányka elvitette magát a mamájával a színházba, — mondom, ez az ambiciózus, fiatal és csinos színész egyszerre kiesett a szerepéből, nem tudta azt, hogy ő csak komédiázik (vagy talán nem volt ereje a további komédiázáshoz) s a színpadok mögött, hogy a becsületbíró egy pisztolylövéssel adja a publikum tudomására, hogy ő most már öngyilkos lesz, — a pisztolyt csakugyan maga ellen fordította és igazán, valóban, többé nem komédiázva, meglötte magát.

Künt a publikum tapsolt; hívta az ambiciózus, szép, fiatal színészt, de ő nem jelent meg a lámpák előtt. Talán, ha nem találja oly jól el azt a bolondos agyat, kivánszorgott volna a színpadra s vérző fejjel

— a la Tarján Gida — még egy utolsó kedves mosolyt röpitett volna a jó, az enni-
való publikum felé.

De hát nagyon is jól eltalálta és miközben kint a publikum tapsolt, ő a színpadon megett alélva feküdt, de lelke nem szállt el oda, a hol nem kell már komédiázni. Nem kell komédiázni se hivatásból, se jókedvből, se tettetésből.

Aztán legördült a függöny s a publikum kint a folyosókon rémülve hallotta, hogy mi történt: a szép, fiatal, ambiciózus színész meglötte magát. Meglötte magát. Meglötte magát azzal a lövéssel, a mely még a komédiához tartozott. (Ki tudja, talán nemcsak a szerző, de az ő élete komédiájában is utasításba foglalva volt már ez a két életörténetet befejező — ott markirozott, itt valódinak szánt momentum.)

És nem akarták elhinni.

— Micsoda? Lehetetlen! A szép, a kedves fiú! . . . Szörnyűség!

De a mamák eme felkiáltását nyomon követte a szép leányoknak remegő hangon kiejtett kérdése:

— Hát ha mégis igaz? Jesszusom, még gondolni is borzasztó reá!

S behunyták a szemüket, de nem a borzalom miatt, hanem hogy elrejtse a könyvet, mely szép szemükből előtört a rémhir halatára.

— Farsangi tréfa az egész! . . . Meg akar tréfálni bennünket a gyerek.

Mondták a férfiak, kiknek kedves, szivesen látott cimborájuk volt, a kik szerették, becézgették, majdnem annyira, mint a — nők.

De bizony nem követett el farsangi tréfát a jó cimborá, a kedves fiú, a szép, az ambiciózus fiatal színész.

Egész komolyan fejéhez szoritotta azt a halálhozó fegyvert és ez a lövés akart lenni az ő életében a — végszó.

Véres szíval, merev tagokkal, alig dobogó szívvel feküdt ott a színpadon megett s csak a halántékán az a kis seb beszélt, beszélt szomorú, titokzatos dolgokat.

A hirt megvitte az egész országba a táviró. A hol nem ismerték a fiatal, ambiciózus szép színészt, ott legfeljebb annyit mondanak esetére:

— A színpadon lőtte meg magát. És megérdemelte a tapsot. Sohasem játszott életében természetesebben, mint akkor!

A kik meg statisztikát csinálnak a reménytelen szerelem miatt történt öngyilkosságokról, egy újabb vonást tesznek a táblázatba s nyugodtan várják a — legújabb szerelmi öngyilkosságot.

Hanem vannak olyanok is sokan, kik ismerték. Kik látták a színpadon játszani; ismerték az életben is s ott tapsoltak neki,

igy tovább, mindaddig, míg az adóst — tudtán és akaratán kívül — nem sikerült teljesen tehermentesíteni. Ha végéig nem is tud erről az adós, nem válik kárára.

Itt az ideje, hogy hazánk — a földmivelő ország — intézői végre ebben az irányban is kifejtsék tevékenységüket és a minden politikai pártmozgalomtól teljesen függetlenül alakult és vezetett községi hitelszövetkezetek gyámkodásuk alá vegyék.

Ne nézzék, hogy kitől jön, de szíveljék meg e cikkelykét mindazok, kiknek kezében a tőke van és a kiknek vezetésétől a nép anyagi és erkölcsi jóléte függ.

Dr. Gidófalvy István.

Vajda János meghalt.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, 1897. január 17.

Magyarország legnagyobb költője két heti szenvedés után vasárnap reggel meghalt. Halottas ágyánál jelen volt Müller Kálmán, a Rókus-kórház főorvosa.

A délelőtt folyamán Nagy Miklós szerkesztő lakásán értekezlet volt a temetés ügyében, melyen résztvettek: Bartók Lajos, Endrődy Sándor, Szana Tamás, Szűry Dénes, Palágyi Lajos, Palágyi Menyhért és Zempléni Árpád. Ezek kérvényt adtak be Márkus József polgármesterhez, hogy diszszirhelyet engedélyezzen a Deák-mauzóleum közelében. Márkus polgármester azonnal elintézte a kérvényt kedvezőleg. Levelet intéztek Wlassich Gyula kultuszminiszterhez, hogy az ősz költőt országos költségen temessék el.

Vajda János az utolsó éjjelen halálát közeledni érezvén, írást és papirost kért ápolónójától, a ki négy év óta viseli gondját és megírta végrendeletét. Utolsó intézkedése így hangzik:

„Halálom esetére. Január 16. éjjel 3 óra. Kérem a következőket: I. Testem okvetlenül minél apróbb részletekre fölbontassék; agyam, szívem, gyomrom kivéssék és fölapróztassék. II. Fiókomban, tárcámban találatandó lehet e pillanatban mintegy 400 frt. Ebből hű ápolónóm, Müller Mari azonnal

itt pedig szerették, megkeverték s talán egy kisét — el is kényeztették.

Itt vagyunk például mi.

Nekünk valóban jó ismerősünk volt. Tapsoltunk neki a színpadon s kedveltük, szereltük a magánéletben is. A színházba a kedveért jártak igen sokan azok közül, kik a férfiban nemcsak a zenit tapsolják, nemcsak a jó gyereket szeretik, nemcsak a derék embert becsülik, de a — szépet is keresik. Az utcán érdeklődéssel fordultak utána, gyönyörködve nézték, a kiknek nem volt bemutatva; a kiknek pedig ismerősük volt, azok karonfogva jártak vele — civilek ép úgy, mint katonák — a nők pedig szívesen látták társaságukban.

És hozzánk is eljött a hír öngyilkossági kísérletéről. Megdöbbenéssel fogadtuk; nem akartuk elhinni; de csakhamar el kellett hinnünk.

Elhitette velünk az a banális megokolás, hogy az öngyilkosság oka reménytelen szerelem.

Ime: egygyel több azoknak a végtelen, hosszú sorozata, kik meghalnak, ha szeretnek.

S nézzük bár ezt a hétköznapi, banális okot bármily szempontból, csak részvétellel lehetünk a szegény, ambiciózus, szép, fiatal színész iránt, a ki — hűen hivatásához — a színpadon akarta befejezni egy pisztoly-lövéllel a saját élete komédiáját.

átvehet 200, olv. kétszáz forintot, mint neki megígért kielégítést. III. Könyvtár, ruhatár, fegyver, pipere, butorzat, netán elárvereztetvén, a mi ezek után bejön, három részre osztandó és két nővérem, Rózi és Gizi, harmadikul pedig Müller Mari részesedjenek belőle. Egyetlen egy krajcárral nem vagyok adósa senkinek. Január 16. reggel fél négy.

Vajda János.

Az utolsó időben az ősz költő már keveset írt. December végén egy levelet intézett a Kisfaludy-társaság titkárához, melyben a Palágyi testvéreket tagokul ajánlja. Már ebben is aggasztóan festi betegségét.

Halála előtti héten, hétfőről keddre virradóra verset írt „Hosszú éjjel“ címmel, mely befejezetlenségében is erőteljesnek mutatja Vajda szellemi erejét.

Tervezett egy történelmi tragédiát Dózsa Györgyről; hátrahagyott több drámai töredéket, nagyon sok, lapokban elszórva megjelent cikket. Irodalmi hagyatéka nagyon gazdag, csak ha majd az elszórva megjelent apróságok, tárcák össze lesznek gyűjtve, fogjuk látni, mily nagy elmét birtunk az elhunytban.

A költő hatyudalát nővére Róza engedelmével itt közöljük:

Hosszu éjjel.

Ó, te csodás, dicső természet!
Értetlen földi hangya-észnek —
Méhedbe látni lehetetlen,
De épp ez űzi, hajtja lelkem.

Bánt a homály és nem hágy békét,
Keresni a dolgoknak végét,
Ha tul a szent, a szűzi fátylon
Lehetne még valamit látnom!

A mit nem látott még a többi
Halandó, tépelődő földi,
Ha már nem is érthetlek téged —,
De mi vagyok én? mi a lélek?

Ó, mert közeleg épp a nagy óra!
Már készülődik bucsuzóra,
Testből a lélek válni készül,
Mint kard kiröppen hüvelyéből.

Csodák-csodája, tündérjáték
Minden csalóka látszat árnyék, . . .
A roppant tömeg tehetetlen,
A lég, a pusztaság — a minden:

Kollégái megkönyezik, koszorút is küldenek a ravatalára, ha meghal, aztán elgondolkoznak végzetes sorsa fölött.

Talán ők értik meg legjobban tettének a titok homályába burkolt okát. Hiszen a színpadon annyiszor, de annyiszor adják a szerelmest, annyi alakban és módon érzik át szenvedéseit, hogy végre is náluk ki sem ismerheti azt jobban — a színpadon.

De az életben ők is úgy vannak vele, mint más közönséges emberek. Ismerik ugyan, de nem tudják ki is merni a szerelmet. S ha nem színpadi, de igaz szerelemmel szeretik meg — mondjuk — egyik partnerüket, ki a színpadon oly sokszor játsza a hű, igaz szeretőt: tehetetlenül állnak vele szemben, mihelyt az életről van szó.

Jó cimborái, barátai szintén megütköztek felette. Némelyik azonban meg is mosolyogja, hogy miként tehetett az a gyerek ilyen bolondot s arra gondol, hogy a kinek olyan „szép sikerei“ voltak a nők körül, miért akart meg válni az élettől egy — a primadonna miatt.

S most jönnek a nők. A szép, a kedves, a barátságos asszonyok, akik viszont azt csodálják benne, hogy miért vehette az a szép, könnyelmű gyerek olyan végzetes komolysággal a szerelmet. Hiszen máskor is, máshol is volt ő már szerelmes és még sem tett ilyen szomorú bolondságot.

Ó, égbolt szörnyeteg nagysága,
Benne a földek sokasága,
Mint öntudatlan csecsemője,
Ugy ring a légi anya öibe.

Hol vége változó anyagnak
Kezdődik, a mi meg nem halhat,
Az, a minek nem kell születni, —
Elmulhat-e a lég? a semmi?

A Himalaya tehetlen rög,
A lepke, mely fölötte röpköd,
Egy porszemét megmozdithatja,
De ő tür, el nem riaszthatja.

Anyagban nincs erő, sem élet.
Mi hát a láthatatlan lélek?
A foghatatlan, testetlen semmi,
Mely volt, van és örökké fog lenni . . .

És hogyha így? Ki tudja? Hátha?
Mint örök mécs, leül halmára
S ott megmarad, ha meg nem halhat
Örökké síró öntudatnak?

Siratni ezt a drága testet?
A melybe, ime, férgek estek,
Holott előbb még általjárta
Lobogó égő kéjek árja.
Siratni e siralmak völgyét,
Ez éden sok tilos gyümölcsét,
Hol bünbe esni olyan édes —
S jön a halál s egyszerre végez.

A költemény második része, mely más formában van írva, befejezetlen maradt. E végszakok itt következnek:

Óh, hátha így van, hátha úgy van?
Kétségbeejtő borzadály,
Mi nem lehetséges még ottan
Határidon tul, ó halál?

Vagy mégis tán te volnál enylébb,
Hogy azt se tudjuk: mi a jobb?
Mi rémitőbb halál? öröklét?
Ó, hidd, a mit a milliók . . .

Hisz ugyis mindig egy a vége —
A vak tudás kétségbe ejt,
Megesal, kinez a gyarló elme,
Csak fest ijesztő képeket.

Ó, hátha így? ó hátha úgy van?
Kétségbeejtő borzadály!
És még szörnyűbb is várhat ottan,
Határidon tul ó halál? . . .

És végre az ideális leánykák szívében találja meg a bocsánatot a szegény szép fiú. Szeretett s mert reménytelenül szeretett, hát meg akart halni. Hogy kit szeretett s mi tette reménytelenné a szerelmét: azt nem kérdik; csak az Azrak egyikét látják benne, kik meghalnak, ha szeretnek.

És bár nem ismerték az életét, színész-társai, jóbarátai, szép asszonyok és ábrándos leányok egyképp elismerik, hogy ez a szerencsétlen jó fiú még nem szeretett soha az életében. Ha szeretett volna: most nem tette volna azt, amit tett, mert az első csalódás után el lehet viselni könnyen a másodikat, a többit.

Nem szeretett, csak komédiázott a szerelemmel a színpadon s talán az életben is. Fiatal volt, szép volt: érezte lelkében a tehetséget, karjaiban az erőt és nem gondolt soha a jövőre, könnyelműen élt a mának.

S mikor egyszerre előtte állt a jövő, a maga megmásíthatatlanságával, mikor tudta, hogy akit szeret, nem szereti, akkor egy lövéssel akart megmenekedni ettől a kétségbeejtő jövőtől, melynek elviselésére gyengének tudta magát.

Eljátszotta az utolsó jelenést a színpadon s aztán a színpadok megett az élete utolsó jelenését is el akarta játszani. Nem a szövegkönyv szerint, de ahogy a sorsa hozta és fejbe lőtte magát azzal a lövéssel, mely csak

Pertik és Müller tanárok intézkedtek, hogy a holttest a végrendelet értelmében felbontassék. Temetése a Rókus-kórház halottas házából fog végbemenni kedden délután.

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 18.

Szökések.

A kocsisoknak, piktoroknak,
A cigányoknak, istenem,
Jó dolguk van: megédesíti
Napjaikat a szerelem,
Megszöknek hercegasszonyokkal
S ezért őket irigylis sok —
Mondván: mért nem vagyunk cigányok,
És piktorok vagy kocsisok!

De mindhárman csak nevetik
Az irigyeknek táborát.
És kényelemmel, kéjjel élnek
Szép éjszakáikat tovább.
És nem törődnek, bármi lesz is
A mulatságnak vége, haj!
Ugy élnek, mintha a világon
Nem lenne többé földi baj!

Mulik majd egy hó, kettő, három,
És fordul egyet a világ.
Belátják majd, hogy ejnye, ejnye,
Tűskét is termel a virág.
A pénz elfogy, a zálogoshoz
Kerül majd óra lánc s mi más, —
Belátják: hej, de dőreség volt
A dőzsölés, sampanyizás.

És félesztendő sem mulik el,
A szerelem is elenyész.
A lapokban meg fog jelenni
Egy árverési hirdetés:
Tudtul adatik a világnak.
(Mert adósággal van tele.)
Tudtul adatik: dobra kerül
Három hercegnő mindene.

Az irigyek, kik innen-onnan
Félesztendővel azelőtt
Sovár szemmel nézték a három
Szép hercegasszony szöktetőt,
Nagy boldogan sóhajtanak majd:
(S a sóhaj kését érzi sok.)
De jó, hogy nem vagyunk cigányok,
Se piktorok, se kocsisok.

Nemo.

arra volt szánva, hogy jelezze a hős öngyilkosságát.

Élete drámájának szerzője a sorsa volt; de most az egyszer nem a szerző, hanem a hős intézte a végső jelenet hatásos rendezését.

S a hatás megdöbbentő is volt.

A hős meg akart halni, bár a szerző aligha így írta meg számára a szerepet.

De talán jobb így. A krízishez nem volt ereje, átélni azt; a bonyodalmat nem tudta megfejtetni s a katasztrófát úgy vágta ketté, ahogy a legnehezebb volna másnak, de a legkönnyebb volt neki.

Meg akart halni, mert azok közül való volt, kik meghalnak, ha szeretnek.

Az a hír jön azonban sorsa felől, hogy talán — megél.

És viselni fogja az élet terhét tovább. Ha meghal, megkönyezik, meggyászolják s — elfelejtik.

Ha megél: tud-e vajjon ő feledni?

S egyiké szomorú a szép, az ambiciózus, a fiatal színész sorsa, a ki azok közé sorozta magát azzal a lövéssel, kik meghalnak, ha szeretnek. És mégis azok között kell élnie, kik — nem halnak meg, ha szeretnek.

Honthy István.

Naptár 1897. január 19-én.

Naptár: kedd, jan. 19. — Róm. kath.: Kanut. — Prot.: Babilasz — Gör.-kel. (jan. 7.) Ker. szt. János. — Zsidó: Ros-Chodes 16. — Nap két 7 óra 26 percek; nyugszik 4 óra 24 percek. — A nap a vízöntő jegyébe lép 7 óra 7 percek este Hold két d. u. 5 óra 15 percek; nyugszik reggel 7 óra 50 percek.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok meleg; légnyomás 750 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros, enyhe idő, helyenkint esapadék várható.

Színház: „Celestin apó,”

Táncpróba Hercenberger József tánciskolájában.

— **(Tisztújító közgyűlés.)** A pécsi Nemzeti Kaszinó tegnap (vasárnap) tartotta tisztújító közgyűlését. A közgyűlésre már hetek óta készültek a pártok, kiki a maga jelöltjét akarván diadalra juttatni s a vége a sok készülődésnek, izgalomnak az lett, hogy az ugynevezett hivatalos lista győzött. A közgyűlést Krasznay Mihály, kir. tanácsos, korelnök vezette s a szavazatok beadása és összeszámlálása a választmány megválasztásánál hosszú időt vett igénybe, úgy hogy az eredményt csak délután 6 órakor hirdették ki. A kaszinó tisztikara különben a következő: elnök lett Kardos Kálmán, orsz. képviselő; alelnökök Littke József és Nagy Jenő; igazgató: dr. Krasznay Jenő; igazgatóhelyettes: Reeh, rendőrkapitány; titkár: Angyal Pál; ügyész: Székrenyessy Ferenc dr., pénztáros: Bence Sándor; ellenőr: Deutch Kornél; könyvtáros: Kőrösi Henrik; segédkönyvtáros: Kissaszondy József lett. A tisztikar választásánál az ellenpárt jelöltje, Lauber Rezső maradt ki, Darócy Aladár főispáni titkár helyett pedig Kőrösi Henrik jutott be könyvtárosnak. A hangulat bizony nagyon izgatott volt már a tisztikar megalakításánál is, de azért az elnöklő Krasznay Mihály minden szavazatkérés dacára egyhangúlag megválasztottaknak jelentette ki a tisztviselőket, a könyvtárost kivéve, amely állás tényleg szavazás útján tölthető be. A választmány a következő tagokból választotta meg: Aidinger János, Angyal Pál, Bánffay Simon, Blaskovich István, Maletter Rudolf, Csigó János, Dragonescu Döme, Erreth János, Fekete Mihály, Fischer Ferenc, Hamza Géza, Incédy Dénes, Jeszenszky Lajos, dr. Jobszt László, Koszits Kamill, Krasznay Mihály, dr. Krasznay Miklós, Ország Lajos, Opris Péter, Majorossy Imre, Pilch Antal, Preusz Adolf, Sával Kálmán, Szily László, gróf Schlippenbach István tábornok, Stencl Alajos ezredes, Dr. Schwarcz Frigyes, Varga Nagy István, Vaszary Gyula és Zsolnay György. A tisztújító közgyűlést, régi szokás szerint, magnum áldomás követte, melyen Krasznay Jenő dr., az új igazgató, 50 üveg pezsgővel vendégelte meg a tagokat.

— **(Pápai kitüntetés.)** XIII. Leó pápa, lovag Biedermann Ottó, mozgói nagybirtokost, a Nagy-Szent-Gergely lovagrend commandatorává nevezte ki folyó hó 11-én kelt apostoli brevéjében.

— **(A Polgári Kaszinó)** szombaton este rendezte első táncestélyét tagjai számára. Az estélyre a tagok és családjaik zsufolásig megtöltötték a Kaszinó helyiségeit és Rác Guszti zenéje mellett egész hajnalig folyt a fesztelen, családi jellegű mulatság. A mulatságon ott voltak, leányok: Bachmayer Mariska, Dracke Mariska, Eötvös Ilka, Fuchs Anna, Giesz Irma, Graumann Juliska, Hartl Ilonka, Hillebrandt Janka, Imre Etel, Jambresics Gabriella, Junek Paula, Kritzmann Gusztika, Müller Paula, Marschal Mariska (Lócs), Orf Paula és Stefike, Putzer Sarolta, Podluzsányi Ferike és Sarolta, Reizner Ella, Retzer Karolin, Schubert Janka és Marcsa, Sperl Józsa és Sperl Mili, Trebitz Margit, Tomanek Mariska és Adél, Werle Anna; asszonyok: ifj. Bencenleitner Józsefné,

Beck Gyuláné, Csernits Vincéné, Csendes Alajosné, Eötvös Gusztávné, Eckhardt Antalné, Gipsz Józsefné, Germán Istvánné, Graumann Jánosné, Hartl Ferencné, Hartl Gyuláné, Hillebrandt Ferencné, Hamedli Gyuláné, König Károlyné, Orf Gáspárné, Poth Gáborné, Poth Vilmosné, Podluzsányi Attiláné, Piribauer Jánosné, Riemer Jánosné, özv. Székely Gyözőné, Sillay Béláné, Schubert Sebestyénné, Scholtz Gyuláné, Strohmayr Jánosné, Tomanek Adolfné, Tihanyi Sándorné, Verle Mihályné, Walla Ferencné és Wachauer Károlyné.

— **(Pályázatok.)** A pécsi kir. törvényszék területén levő dárdai, sásdi és siklósi járásbírósnál egy-egy, 500 frt fizetés és 150 frt lakbérrel javadalmazott irnoki állás van üresedésben. A pécsi kir. törvényszéknél pedig a 700 frt fizetés 210 frt lakbérrel javadalmazott segédtelekkönyvvezetői állásra hirdetnek pályázatok. Kérvények ez utóbbira két hét alatt, az előbbiekre pedig február 25-ig adandók be a törvényszék elnökéhez.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Pécsváros közigazgatási bizottsága rendes havi ülését, a Salamon jubileum miatt, melyen a bizottság tagjai is résztvesznek, csütörtök helyett pénteken, f. hó 22-én, d. e. tíz órakor tartja a városház közgyűlési termében.

— **(Muzikaszó után a halálba.)** Gara János, pécsi 45 éves zenész, vasárnap reggel fél 7 órakor még a Vigadóban játszott és hét órakor halott volt. Kiesett kezéből a vonó örökre, melylyel négy kis árva gyermekének és feleségének megszerezte a mindennapit. Szívizélhűdés érte s kenyérkereső nélkül maradt családjának Korodi Károly zenekara felajánlotta, hogy a farsang alatt szerzendő keresetükből gyámolítani fogják őket. A hirtelen halállal kimult zenész temetéséhez adakoztak: Korodi Károly zenekara 13 frtot, Rác Guszti zenekara 10 frtot és Farkas Sándor zenekara 5 frtot. Temetése ma délután 4 órakor volt a Kossuth Lajos-utca 41. számú házból, zenész mellett.

— **(A tüzoltó baleset-alap javára)** ujabban adakoztak Barits János, Nürnbergi József és Dobszay Antal 1-1 frtot, mely szives adományokért e helyen mond köszönetet a tüzoltó-egyesület vezetősége.

— **(A katolikus Legényegylet)** szombaton tartotta táncmulatságát a Vigadóban. A táncmulatságra igen szép közönség gyűlt egybe, kik között ott láttuk Károly Ignác apátplébánost, Hradek Károlyt, dr. Igaz Bélát, dr. Fent Ferencet, Mayer György és Krum Péter karkaplanokat, kik megjelenésükkel tüntették ki a derék egylet jókedvű családi jellegű és fesztelen mulatságát. Korodi Károly zenéje mellett a négyeseket 40 pár táncolta. Az első négyes előtt Ruzsinszky Béla, egyleti dékán, lelkes szavak kíséretében nyújtott át Hercenberger József tánc-tanítónak, az egylet nevében, halálból fáradhatatlan buzgalmaért 3 drb. aranyat, egy csinos táncrenddel együtt, mint az ifjuság szokásos farsangi ajándékát. A minden tekintetben kitűnően sikerült táncmulatságban résztvettek: Bayer Mariska, Balogh Mariska, Borjáné asszony, Ernhaft Erzsébet, Eckhardt Mariska, Fel-

ber Lujza, Fidler Mariska, Fischer nővérek, Fixné asszony, Gergics Katica, Gerényi Terka Györfváy Teréz, Horváth Anna, Jelinek Teréz, Kovács Matild, Koncsicska Anna, Kapatek Mari, Magenheim Katica, Mikó Emma, Neuwirth Anna, Öhlmüller Éva, Péter Anna, Paul N., Rom Anna, Tóth Rozika, Suvákovics Anna, Soós Irma, Stallenberg nővérek, Vatis Mariska, Widákovics Mariska. Felülfizettek: Schwarz N., Köves K., Rippl József, N. N., 50—50 kr., Feszl, Koródy Ig., 1—1 frt, Hirci Ferenc 1 frt 20 krt, nagys. Károly Ignác apát-pléb. 2 frt 50 kr., nagys. Pozsgay József kanonok 3 frt, nagys. Zeinikó István kanonok, és Szily László alispán 5—5 frt, Bencenleitner L. 40 kr., Kopic I., Megyery, Herc N., Schneider M. 20—20 kr., mely felülfizetőknek ez uton mond köszönetet az egyesület vezetősége.

— **(Áthelyezés.)** Marjovszky István, sásdi kir. aljárásbíró, a pécsi kir. járásbíróshoz helyeztetett át, hasonló minőségben

— **(Névmagyarosítások.)** Kohon Lipót, szigetvári lakos Kovácsra, — Szorg József, bonyhádi illetőségű, pécsi lakos pedig Szendrőre változtatták vezetéknevüket belügyminiszeri engedély folytán.

— **(Farsangi dalestély.)** A pécsi Dalárda szokásos farsangi dalestélyét e szezonban jövő hó 20-án tartja, melyre nem pártoló tagoknak beléptidij 1 forint 50 kr.

— **(Cégváltozás.)** A légszeszgyár társulatnak december 19-én Triesztben tartott közgyűlésének felsőbb helyen jóváhagyott határozatával, annak eddigi cége „Általános osztrák-magyar légszesz társulat“-ra lett átváltoztatva s ennek megfelelőleg a pécsi cég is a cégekönyvbe újból „Általános osztrák-magyar légszesz-társulat A pécsi légszeszgyár helyi igazgatóság“a cégre vezetett be és továbbra is Krászonyi Ferenc helyi igazgató által jegyeztetik.

— **(Sorozási határnapok a megyében.)** A folyó évi sorozás megyénkben a következő sorrendben tartatik meg: Siklósi járás. (Polgári elnök: Szivér István) március hó 1-én a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása; márc. 2—6-án sorozás, márc. 7-én lezárás egyeztetés és aláírás. Baranyavári járás. (Polgári elnök: Dr. Kiss Emil) március hó 7-én a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása; márc. 8—12 sorozás, 13-án lezárás, egyeztetés és aláírás; Mohácsi járás. (Polgári elnök: Német Lipót) március hó 15-én a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása; márc. 16—20-án sorozás, 21-én lezárás, egyeztetés és aláírás. Szentlőrinci járás. (Polgári elnök: Mándi Samu) március hó 23-án a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása; márc. 24—27-én sorozás, 28-án lezárás, egyeztetés és aláírás. Pécsi járás. (Polgári elnök: Szily János) március hó 30-án a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása; márc. 31-én és április 1 és 2-án sorozás, 3-án lezárás, egyeztetés aláírás. Pécsvárad járás. (Polgári elnök: Driesz Lajos) április hó 5-én a mozgósítási iratok és nyilvántartások megvizsgálása, április 6—9-én sorozás, 10-én lezárás, egyeztetés és aláírás. Hegyháti járás. (Polgári elnök: Szily Tamás) április hó 13-án a mozgósítási iratok és nyil-

vántartások megvizsgálása; április 14—23-án sorozás, 24-én lezárás, egyeztetés és aláírás.

— **(A pécsi keramikai munkások)** szombaton este tartották farsangi táncestélyüket a Scholtz-féle söresarnok összes helyiségeiben. A bálon igen sokan vettek részt s a Zsolnay-gyári tűzoltók zenekarának nótái mellett járta a tánc kiváló kivirradtig.

— **(Altiszti bál.)** A pécsi helyőrség altisztszei, mint minden évben, úgy az idei farsangon is megtartják mindenkor szép sikerű táncmulataágukat. Az altiszti bál február hó 27-én a Vigadóban lesz.

— **(Leégett préház.)** Lang György, baranyamonostori lakosnak nádtetejü préháza a napokban ismeretlen okból kigyulladt és porig égett. Bent égtek a préházban a gazdasági eszközök is, a mellett, hogy maga a leégett préház sem volt biztosítva. A tulajdonos kára meghaladja a 300 forintot.

— **(Meglopta az apját.)** Beda Sándor, gerjéni lakos, nem valami fiú szeretettel viseltetik az atyja iránt. Nem is lakik nála s vizitálni csak a kerítésen keresztül akkor mer, ha nincs otthon senki. Így tett a napokban is. Mikor az apja nem volt otthon, bemászott a kerítésen s a háznál összeszedett vagy 15 forint értékű különféle tárgyat s azt elemelte. A lopásról Beda József jelentést tevén a faddi csendőrségnek, azt a tolvajt a fiú személyében ki is puhatolta s jelentést tett tetteről a bíróságnak.

— **(A „Mohácsi Kaszinó Egyesület“)** vasárnap délután tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyen a tagok igen szép számban vettek részt. Német Lipót egyleti elnök tartotta meg jelentését az elmúlt évről, melyben örömmel emelte ki azt, hogy a társas élet az egyesületben mindinkább fokozódik, minek a társadalmi életre is jó hatása van. Az egyesület vagyoni viszonyai rendezett állapotban vannak; az egyesület mint szellemi és vagyoni előkelőség gyűllye, a társadalmi téren vezérszerepet tölt be; mulatságokat nem rendeztek, átengedvén azt a jótékonyság szolgálatában álló nőegyesületnek, melynek minden, a Kaszinóban rendezett estélye úgy erkölcsileg, mint anyagilag szépen jövedelmezett; jelenti, hogy a tagok száma: 100 és 7 kültag, szaporodás 2; a jelentést a közgyűlés élénk helyesléssel és hosszasan éljenzéssel vette tudomásul. A múlt évi számadásokra vonatkozó bizottsági jelentés folytán a pénztárnoknak megadta a szokásos felmentvényt, mint múlt évi áthozat 63 frt 04 kr. készpénz van. A folyó évi költségvetést: 2066 frt bevétellel szemben: 2101 frt kiadás állapított meg. Ezen kedvezőtlen számarány csak látszólagos, mivel a kiadásban befoglaltatik, a Kaszinót terhelő 100 forintnak kifizetése, a háza előtt való aszfalt munkálatért, mely összeg ugyan három év alatt alatt is lefizethető volna, azonban dr. Rüll Béla pénztáros egyebekben való megtakarítás utján reméli a f. évben kifizetni deficit nélkül. Az évi tagsági díj 12 frtban maradt meg. Kisorsoltattak a 71. és 111-es számú 30 frtos; a 31., 50., 52., 57., és 80-as számú 10 frtos kötvények. A tisztújítás Trixler Károly elnöklete alatt a következő eredménnyel ejtetett meg titkos szavazólappal utján. Elnök: Német Lipót (most husza-

dik ízben) alelnök: Frommer Miksa, igazgató: Brand Ede, pénztáros: dr. Rüll Béla, I. sz. jegyző: dr. Auber Tivadar, II. jegyző: Szlamay Béla, könyvtáros: Herr Miklós, II. könyvtáros: Topálovics János, ügyész: dr. Philipp Ferenc. Választmányi tagok: dr. Andrits Tivadar, Auber Vilmos, Bene Károly, Beck András, Brand János, dr. Buzás László, Jagics József, Klombauer Antal, dr. Kaufman József, dr. Löwy Jakab, Materényi János, Margitai Péter, dr. Rüll János, dr. Réder Károly, dr. Serli Sándor, Trixler Károly, Tornai Gyula, Varga Alajos, Visy Lajos, Wilfinger Pál, Wolf Zsigmond rendes tagok. dr. Boros Dezső, Tauszik Antal, Sepácz Elek, Sperl Márton, Blau Rezső és dr. Flesch Ármin pótagok. A már 20. esztendőben 20 adszor megválasztott elnök elfoglalván helyét, dr. Rüll Béla pénztáros jelenti a közgyűlésnek, hogy Wanke Ferenc hajóskapitány 3 drb. 10 frtos kaszinói kötvényt minden ellenkövetelés nélkül ajándékozott visza az egyesületnek.

— **(Leégett ház.)** Szent Mihály, bölcskei lakosnak, a háza kigyulladt és a tűz martalékává lett. A leégett ház 300 frtra volt biztosítva s így a gazda 350 frt kárából a nagy rész megtérül. A dunaföldvári csendőrség megindította a nyomozást a tűz keletkezési okának kipuhatólása végett, azonban sikertelenül.

— **(Betörés.)** Rausch Henrik majosi lakosnak a kamrájába Klein János betört s onnan 10 forint értékű gabonát elloptott. A bonyhádi csendőrség elfogta a betörőt, a ki tettét beismervén, a további eljárás végett átadatott a bíróságnak.

— **(A pécsi Bicycle Club)** közgyűlését nem, mint jeleztük, f. hó 17-én, hanem folyó hó 20-án (szerdán) esti 7 órakor tartja a „Nádor“ szálloda emeleti helyiségében.

— **(Gyilkosság.)** E hó 16-án esti 6 óra tájban Mirkovics Lázó mohács-szigeti lakos észrevevén, hogy a szomszédjában lakó Kraul Mátyás 19 éves János nevű legényfia egyik pajtásával, Pabulával a járhatlan utat elkerülendő, földjén ballagtak keresztül, mivel a szomszéd szállásra akartak jutni, kétszövű fegyverét vállára kapta s így indult a két legény feltartására. Gyorsan szembe is került velök, és brutális hangon drasztikus kifejezésekkel támadt a legénykékre, kik közül Kraul Jánosra már régebb idő óta haragudott. A harag onnan származott, hogy a mellette elterülő birtokot atyja vette meg, és így ő clesó pénzen nem juthatott hozzá. Kraul könyörögve kérte Mirkovicsot, engedje meg a keresztülmenést, mert a másik uton odajutni képtelenség, s a most parlagon heverő földnek értelmére sincsen. Mirkovics azonban egy párszor mellbe lökdöste Krault, majd lekapva válláról élesre töltött kétszövű fegyverét, azt egymásután sütötte el, s az egyik golyó a fiatal legénynek — ki különben a család egyetlen gyermeke s a szülőknek öregségükre egyetlen istápolója lett volna — mellébe furódott, a másik pedig bal karját sebezte meg. Mivel a mellbe ható golyó magában véve is feltétlenül halálos volt, a fiatal ember holtan terült kétségbeesetten bámuló pajtása mellé a földre. Kraul Mátyás kiszaladt a fegyver dördüléseire s megrémülve látta fia keresztülölt holt tetemét. Csakhmar lakására vitte, s az esetet bejelentendő a csendőrségnek, átjött a városba. Mire azonban a csendőrök a tett színhelyére értek, Mirkovics már megugrott hazulról, s még azon éjjel jelentkezett a mohácsi kir. járásbíróshoz börtönörénél, ki őt

rögtön letartóztatta, s a börtönceillák egyiké-
ben juttatott részére további eljárásig szállást.
Különben Mirkovics már bélyegzett ember
volt, kit jogtalan fegyvertartásért már többször
kérdőre vont az illetékes hatóság, és véres
verekedésekért már a pécsi törvényszék ítélő
biráival is volt nem a legkellemesebb dolga.
A szegény Kraul fiu vasárnap belehalt a lö-
vésbe. Megható látvány volt, amint ünnepnap
délután átvitték a Dunán koporsóját. A vizs-
gálatot Kovács aljárásbíró vezeti.

— **(A pécsi jótékony nőegylet-
nek)** a Nemzeti Kaszinóban február hó 6-án
tartandó calicot báljára a meghívókat már
kibocsájtotta a rendezőség. A meghívók —
melyek a calicot színeit viselik — nem névre
szólók s rajtuk, valamint a falragaszokon is
a nagyközönség egyetemlegesen meghivatik
a bálra, mely iránt már most is nagy ér-
deklődés nyilvánul az urikörökben. A zenét
— a katonazenekar mellett — Farkas Sán-
dor zenekara szolgáltatja.

— **(Szobor felszentelés.)** E hó
17-én szentelte fel Lipovcsevics Laurus Fe-
renc-rendi zárdafőnök Mohács új monumen-
tális alkotmányát, a szent Flórián szobrot. A
felszentelés, mely nagy néptömeg részvételé-
vel díszes ünnepség mellett ment végbe, dél-
előtti 11 órakor kezdődött és déli 12 óráig
tartott. Lipovcsevics pathosszal elmondott
beszédében előadta, hogy 1856. év március
hó 25-iki éjjelén Mohács városnak a „szent
Keresztről“ címzett róm. kath. plébániája
területén létező Kossuth Lajos utcában, —
mely ez időtájt „német-utcának“ nevezeték.
— a „Kögl.“ jelenleg Bubreg-féle házból
vigyázatlanság következtében tűz ütött ki,
mely erős szélvihar által szítva déli irányban

egész a temetőig fekvő házakat mindvégig
elhamvasztotta. Keletkezésekor e tűzveszély
az utcának csak egyik oldalán haladt, a
Kardos Kálmán utca szegletétől azonban a
„Heger“-féle házat kivéve, mely menten
maradt, az utcának mindkét során épült
házak az iszonyu lángok martalékává lettek.
Ez idő szerint Aidenbüchler Ignác volt a
város bírása, Náray József pedig a jegyzője.
Mindkettő vallásos és hitbuzgó férfiú, érde-
mesek arra, hogy neveik megörökítenek.
Az utóbbi vallásos érzelmétől indítva a
tűzeset után két évre, tehát 1858. évben
felszólította a szent Kereszt plébánia terüle-
tén lakókat egy szent Flórián szobor létesí-
tésének céljából ájtatos adakozásra. És a
hívek Isten dicsőségének előmozdítására, val-
lások érzelmöknek kifejezést adni óhajtván,
hogy a Mindenható szent Flórián vértanu ér-
demeiért és közbenjárása folytán minden
ilyetén szerencsétlenségtől városunkat meg-
mentse, szíves készséggel hajoltak meg az
üdvös felszólításnak, olyannyira, hogy a ki-
vánt célra még ugyanazon évben körülbelül
600 frt gyűlt egybe. Mi tekintettel az akkori
pénzviszonyokra s a nép anyagi helyzetére,
mindenesetre jelentékeny összeg volt. Ez
kezdetben a híveknek osztatott ki, később
pedig a város pénztárába helyeztetett el ka-
matozás végett. Mivel e tőke már kamataival
1237 frtra rugott, elhatározottat a szobor
felépítése mit Jablonszky Vince budapesti
szobrász állított fel. A vallásosságra buzditó
beszéddel Lipovcsevics épen déli 12 órakor
fejezte be az ünnepélyt, mit a külvárosi
plébánián a notabilitások részvételével dísz-
ebéd fejezett be.

— **(Nőegyleti bál.)** A „Mohácsi
Jótékony Nőegylet“ saját pénztára javára
1897. évi február hó 1-én a „Mohácsi Casinó

Egyesület“ helyiségében jótékonycélu thea-
estélyt rendez. Belépő díjak: személyjegy 1
frt., családjegy 2 frt 50 kr. A jótékony ado-
mányként az egyleti tagok által felajánlott
ételeket, italokat és frissítőket alábbi házi
asszonyok fogják mérsékelt áron kiszol-
gálni. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak
s ugy ezek, mint egyéb hozzájárulások hir-
lapilag fognak nyugtáztatni. Az estély kez-
dődik esti 8 órakor. Háziasszonyok: Margi-
tai Péterné elnök. Dr. Boross Dezsőné, Deutsch
Károlyné, Dr. Kantz Adolfné, Klombauer
Antalné, Kovács Kálmánné, Kornhoffer Bé-
láné, Kugyeray Mariska, Neumayer Riza,
Wolf Zsigmondné és Vozinsky Alajosné.

— **(Kísérlet új tűzoltó anyag-
gal.)** Érdekes kísérletet tartanak holnap
(kedden) délután 4 órakor tűzoltóink a mászó-
háznál. Egy új tűzoltó anyagot mutatnak be,
mely nemcsak a közönséges tüzet, hanem az
égő és robbanó anyagok, a kátrány, spiritusz,
petróleum, sőt a benzin által keletkezett tü-
zet is eloltja. A új tűzoltó anyagot a had-
ügyminiszter ajánlja s Polában égő kátrányos
hajókkal tett kísérleteknél fényesen bevált.
Az érdekes próbára Reeh György rendőr-
kapitány, tűzoltó főparancsnok, meghívja a
gyárak, egyletek, társulatok képviselőit s
érdeklődők is szívesen láttatnak.

— **(Adományok.)** A pécsi jótékony
nőegylet népkonyhája javára adakoztak:
Tauszig Árminné urné 5 frtot, Döbrössy Ala-
jos 4 frtot és Koharics Ferenc 2 frtot. Fo-
gadják az egylet köszönetét.

— Hol tartózkodott kisasszony, mielőtt Párisba
jött? . . .

— Egy bécsi kolostorban neveltek anyám halála
óta. A nővérem helyezett el itt.

— Az édes anyja ugy-e egy tűzesetnél veszítette
el az életét?

— Igen. Talán Borodinó mondta önöknek?

— Ó. Azt is mondta, hogy az ijedségtől megné-
mult akkor a kisasszony.

— Én. Ez hazugság! Azért tiltotta meg hát nekem,
hogy beszéljek!

— Vajjon mi okból?

— Azt mondta, hogy nővérem érdeke kívánja ezt
és én engedelmessékedtem néki minden ellenvetés nélkül.
Ugy szerettem nővéremet, mint az anyámat. Iréne em-
lített egyszer, hogy a férje részes volt egy összeeskü-
vésben, azt hittem, hogy talán ezért nem szabad be-
szélnem, nehogy véletlenül kifecseggék valamit. Annál
könnyebb volt hallgatnom, — mert szót sem tudok
franciául. — Nem is nyílt szóra ajkam, míg nővérem
fejét meg nem láttam, akkor kicsuszott ez a három
görög szó:

— I adelphi mou.

— Jelenvolt ekkor Borodinó ur?

— Igen és azóta nem láttam többé. Esméletlenül
összeestem s mikor magamhoz tértem, menekültem tőle.
Félek Borodinótól.

— És ő engedte, hogy meneküljön?

— Nem volt akkor mellettem, csak egy orvos
és egy asszony s ők nem tartóztattak vissza.

— Hol ájult el?

gyors futásban. Cavaroc elérte a teketória nélkül meg-
kapta a karján.

— Legyen esze. Mit gondol, ilyen hidegben meg-
fürdeni a Szajnában nem egészséges.

Hiába védekezett kétségbeesetten, nem szabadul-
hatott tőle.

— Szent isten — kiáltotta német nyelven rémtül-
ten — a kapitány!

— Káprázik a szemem, vagy jól látok — csodál-
kozott a kapitány — a gróf huga! Egy néma, aki meg-
szólal, egy smyrnai görög nő, aki ugy beszél németül,
mint egy született berlini.

A kapitánynak nagyon fogyatékos volt a német
tudománya s azon tépelődött éppen, hogyan beszélhetne
a szép leánynyal, mikor egyszerre mentő gondolata
támadt.

— Megvan. Jonville kitűnően beszél németül, el-
vezetem hozzá.

— Igen, igen — örvendezett Heien — menjünk
Jonville urhoz.

— Persze elfelejtettem, hogy a multkoriban, mikor
a kocsijában ült Jonville, nem vette le róla a szemét
— jegyezte meg magában a kapitány. Annyi bizonyos,
hogy kölcsönösen vonzódnak egymáshoz. Az én derék
barátom ugyancsak nagyot néz majd, ha az eszmény-
képét a karomon vezetem szobájába. Csak sejtethetném
legalább, mi az eleje és mi lesz a vége ennek a csi-
nos históriának. Különben az ő dolguk.

Jonville a kandalló mellett ült, mikor Cavaroc
belépett hozzá.

Művészet, irodalom.

○ Az államtitkár úr. Bisson francia szellemességtől sziporkázó vígjátéka szombaton került előadásra a pécsi nemzeti színházban, melynek nézőterét szintűl töltötte meg a mi minden szépre fogékony közönségünk. El kell ismerünk, hogy maga az előadás teljesen kielégítette a hozzáfűzött várakozásokat s az összevágó előadásért csak gratulálhatunk Somogyi Károly igazgatónak, aki a főszerepben, De la Mare államtitkár szerepében ismét egy kabinet-alakítással gazdagította saját repertoírját; pompás alakítást nyújtott Angyal Ilka kacérkodó szerepében, melyben elragadó volt, Polgárné Kovács Mariska, mint Gilbert, határozottan jó alakítás volt, elegáns rózsaszín toilletjében kedves jelenség, beszéde, játéka, mimikája pedig garanciát nyújtanak, hogy hasonló szerepekben máskor is jó alakítást nyújt; a haladás és igyekezet szemmel látható nála s mi hiszünk, hogy a kis Polgárnéból szemünk előtt válik rövid idő alatt első rangú primadonna. Bihari is nagyot haladt, szögleteségét már teljesen elveszítette és érvényre emelte szerepének finom árnyalatait; Boross elemében volt, kacagtató alakítást nyújtott a vén hivatalnok szerepében. Benkő Jolán is bizonyította, hogy t. i. ha akar, tud finomabb kiadása szerepeket is sikerrel megjátszani, ámbár mint kártyavetőnő hasonlíthatatlanul jobb volt, mint magasállású dáma. Bognár valóságos örült Pinguin volt, kis

szerepét elejtette, Erdélyi a fiatal rouét természetes közvetlenséggel alakította. Ekként midőn beszámoltunk a premiére sikeréről, el nem mulaszthatjuk a közönség köréből régóta hangzó panaszoknak is e helyütt kifejezést adni, melyeknek a refrainje: Több világosságot! Ugyanis, midőn a függöny felgördül, egyiptomi sötétség borul a nézőterre, ahol, s különösen a páholyokban, még a színlapot se lehet kibetűzni. Pedig hát valami más egyéb rendelkezése is volna azoknak a színlapoknak, mint érte tiz kemény krajcárokat fizetni s olvasatlanul eldobni. Sapieni pauca... (**)

○ A magy. kir. operaház műsora 1897. január 18 től január 24 ig. Hétfő. Rienzi nyitány. Tabarin felesége. 10 leány és egy férje se. Jótékonycélfű előadás a két színház nyugdíjintézete javára. — Kedd Aida. Vasquez, Hilgermann, Takáts, Perotti, Ney D. Kornai. — Szerda. Parasztsücsök. A piros cipő. Rotter, Gábos, Valent, Müller, Balogh, Schmeidek, Arányi, Mihályi. Smeraldi, Garbone, Pini. — Csütörtök. A házi tücsök. Pevny Ábrányiné, Kacér Arányi, Beck, Hegedüs. — Péntek. A vígszínházban (III.) Jancsi és Juliska. Gábos, Diósy, Berts, Rotter, Beck. — Szombat. A windsori vig nők. Hilgermann, Ábrányiné, Gábos, Kiss, Várady, Ney D., Szendiősi, Dalnoki. — Vasárnap. A cremenai hegedüs. A piros cipő. Pevny, Müller, Balogh, Schmeidek, Arányi. Takáts Ney D. Mihályi Smeraldi Karbone Pini. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyetrendelni Rózsa Gy. a M. K. Opera ház pénztárnokánál a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyára-

kon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártszék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltoztatás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzett Pécs szab. kir. város 1897. évi január 16. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza új 7.40—7.70; kétszeres új 6.20—6.40
rozs új 6.—6.20; árpa őszi —.—; tavaszi —.—
új 3.60—3.80; zab új 5.20—5.30; búkköny —.—
kukorica új 3.30—3.50; kukorica ő —.—
széna 1.50—1.70; szalma —.— 1.20—

Kiszálat: gyenge, mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

Farsangi naptár.

Január 19-én: Táncpróba a Vigadóban Herczenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Január 23. Pécsi munkás-képző-egylet bálja a Scholtz-féle sörcsarnokban.

Január 24. Pécsvaradi iparos olvasókör bálja.

— Ugyancsak váratsz magadra — fogadta szemrehányólag.

— Jobb későn, mint soha — felelte mosolyogva. Egy kellemetes vendéget is hoztam magammal — s ezzel eléje vezette a leányt.

Jonville a bámulattól megdermedve, némán tekintett rá.

— Helén!

— Tőlem ugyan hiába kérnél felvilágosítás. — mondta gyorsan a kapitány. Fordulj talán mindjárt a kisasszonyhoz.

— Elfelejtetd, hogy néma.

— Már nem az, megszólalt, de csak németül beszél. Miután te értesz a nyelvében, könnyen megértitek majd egymást.

— Az ön házat kerestem — szólott most Helén. Tudtam, hogy valahol a folyó közelében lakik egy szép házban. Már három óra hosszat bolyongtam hiába s kétségbeesésemben meg akartam halni. Ha barátja meg nem gátol, már a Szajna hullámai ringatnának.

— Köszönöm a bizalmát — válaszolta mélyen megindulva Jonville. — De honnét jön, az ég szerelmére?

— Olyan helyről, ahol majdnem megölt a félelem. Nem tudom, miért vittek engem oda. Több urat láttam ott s egy nőt. Hogy mit beszéltek, nem értettem, mert nem értek franciául. Azután egy sötét kamrába vezettek, kinyitották az ablakot és óh borzadály . . .

— És?

— Iszonytató elgondolni is, egy levágott fejre esett a tekintetem.

— A vadállatok merészkedtek volna.

— És én megismertem a fejet; Iréne nővérem feje volt.

E név hallatára, melyet a báléjen a szörnyű jelenet alkalmával már Vittractól is hallottak, Cavaroc nem tudva magát visszatartani, hogy franciául össze ne teringettéze az egész komédiát. Jonville azonban német nyelven felkiáltott:

— Az ön nővére ez a nő, akit meggyilkoltak, tehát az ön nővére volt!

— Most már megmagyarázható a nagy hasonlóság — dörmögte a kapitány.

— Ön azt mondja, hogy meggyilkolták. Hát ki ölte meg?

— Azt nem tudom, de honnét is tudhatnám. Hiszen néhány nap előtt nem ismertük sem önt, sem a nagybátyját.

— A nagybátyám? Hiszen nekem nincs nagybátyám.

— Hogyan! És Borodinó gróf?

— Nem a nagybátyám. Egyetlen rokonom Constantin Caritides ur, aki a nénémet három év előtt elvette.

— Hogyan került hát a gróf házába?

— Csak a múlt csütörtök óta vagyok nála, mert azt irták, hogy ott megtalálom Irénét. A sógorom régi barátja Borodinónak s úgy mondták, hogy a feleségével együtt s ő házában lakik. Mikor azonban megérkeztem, azt mondta Borodinó ur, hogy elutaztak, de még a hét folyamán vissza jönnek. Hittem neki, s csak később tudtam meg, hogy hazudott.

Január 28-án. Vendéglősök bálja a Vigadóban. — Helyőrségi tiszti estély a Nemzeti Kaszinóban.

Január 30. Vasuti műhely munkások bálja a Vigadóban. — A dárdai Kaszinó-Egyesület bálja.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyző-egylet bálja a Scholtz féle sörházban. — Mohácsi Jótékony Nőegylet bálja a Polgári Kaszinóban.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben.

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjúság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélye.

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Hercenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz-féle sörházban. — A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban.

Február 16. Pas de quatre Cotteriatársaság nagy estélye Hercenberger tánc iskolájában a Vigadóban.

Február 18-án: Nagy polgári bál a Vigadóban; rendezői Hercenberger.

Február 20. Pécsi dalárda dalestélye a Vigadóban.

Február 27. Pécsi helyőrség altisztjeinek bálja a Vigadóban.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*

Törvényellenes dorgálás.

A „Pécsi Napló“ és „Pécsi Figyelő“ 1897. évi január 13-iki száma a „napi hírek“ közt e címen: „megdorgált ügyvéd“ egy reám vonatkozó gunnyal garnirozott ujdonságot közöl.

Én, ki ismerem a modern zsurnalisztika feladatát, és soha okot nem szolgáltatam arra, hogy a hírlapok a „napi hírek“ között élőködjének rajtam, megvallom: őszinte csodálkozással olvastam e közleményeket. Hogy mennyire izléstelen ily hivatalos és jogerős dolgoknak kifüszerezve napi hírek közé sorozása, annak megítélését a finom ízlésű nagy közönségre bízom.

Ismert ellenzéki ember lévén, nem utközőm meg azon illetlen hangon, melylyel a „Pécsi Napló“ személyemet kisebbitni igyekszik. Nem is reflektálnék reá; mivel azonban ez a tisztelt lap akként lőtt, hogy még a való tényállást is eltorzította, ennek megvilágítása céljából, a mihez magam is örömmel ragadom meg az alkalmat, kérem jelen levelem közölni.

Én nem azért feleltem a mohácsi főszolgabíró és aztán az alispán ur határozatát, mert „kicsöpöntem“ a virilistaságból, hanem pusztán jogérzetből. Az adóhivatal által kimutatott 327 frt 50 kr. egyenes adó kétszeresével, vagyis 655 frttal ugyanis fel lettem véve az 1897. évi megyei legtöbb adót fizetők névsorába. Ez alapon kellett volna a Mohács városi virilisták sorába is az 5-ik helyre felvenni, és mégis felvettek — tehát felvettek — a 12-ik helyre azért, mert Mohács község jegyzője egy 6 év előtt tartozatlan befizetett 100 frtos most visszautalt adóösszeget előirt adómból törlesztésbe hozva csakis 227 frt 50 kr. egyenes adót, vagyis kétszeresen számítva 455 frtot mutatott ki a főszolgabíró urnak.

A mohácsi főszolgabíró ur nem tudván az egészről semmit, a jegyző helytelen kimutatása alapján vett fel a községi képviselő

sorába, miről én értestülvén, jogaim megóvása céljából a mohácsi kir. adóhivatal hivatalos bizonyítványa kapcsán feleltem az alispán urhoz és kértem, hogy az adómat teljes összegben véve számításba, sorozzon a községi képviselők közt annak megfelelő helyen.

És megtörtént velem az, hogy bár kiemelt felelkezésben, hogy csak érdektelenül, pusztán jogérzetből feleltem azért, hogy hasonló eseteknek, melyek miatt esetleg valaki csakugyan ki is „csöpönhet“ egészen jogaiából, elejét vegyem, hogy mint ügyvéd, saját ügyemet feleltem, hogy felelkezésem mellett hivatalos bizonyítvánnyal igazoltam a terhemre előirt adómeny nyiséget, hogy az 1886. évi XXII. t. c. 33. §. szerint egyedül ez szükséges és irányadó, a tisztelt alispán ur ezen tisztességes hangon irt felelkezésem, úgy látszik, privát dolgával lévén elfoglalva, röviden, mintha én szerencsétlen indokból, hogy csak a tényleg kifizetett adó jön számításba, nekem pedig — nem tudom, honnét merítette, mert a jegyzői kimutatásban nyoma sem volt, — 100 frt adót, persze, a mi vissza lett utalva! nemkell befizetnem!!! Oh sancta simplicitas! Hány megyei ur maradna ki a virilistaságból, ha nem az előirt, hanem csak a tényleg befizetett adó jönne számításba?!

Megvallom, ez a bölcsesség, és személyem és jóakaratom ekkénti ignorálása nemcsak a leghidegvérűbb angolt, de engem is kihozott a sodromból, minek folytán a határozat ellen beadott felelkezésben élesen bár, de a tisztesség korlátai közt megmagyaráztam a tisztelt alispán urnak, vagy inkább akkor őt helyettesített főjegyző urnak, hogy határozatuk kiméletlen és feltületes, és hogy a törvényszakasának fejét egészen kicsavarták és — bár egyedül a már becsatolt adóhivatali bizonyítvány volt irányadó és közömbös az, hogy adómból tényleg mennyit fizettem be, — egy újabb gixernek elejét veendő, adóhivatali bizonyítvánnyal meg azt is igazoltam, hogy az alispáni határozatban jelzett tölés nem létezik és én tényleg a kivetett 327 frt 50 kr. adót be is fizettem.

Hogy mennyire szükséges volt a „kérelmemre“ és mily alapos aggodalom vezérelt akkor, midőn felelkezésben határozottan követeltem jogomat, nyilván való abból, hogy a tisztelt megyénél még mindezzel sem elégedtek meg, hanem adókönyvecskémet is kérték pótlólag. Én azonban erre már kérvényileg egész indignációval kijelentettem, hogy pressziót nem tűrök és az egyedül irányadó becsatolt adóhivatali bizonyítvány mellett adókönyvecskémet be nem csatolom.

Vége aztán a közigazgatási bizottság adókönyvecske nélkül az egyedül irányadó adóhivatali hivatalos bizonyítvány, tehát nem új okmányok alapján, adómat 655 frtban elfogadta, nekem — és ekként természetesen nem az alispán urnak is — egészben igazat adott.

Igy kaptam én, mint ügyvéd és megyei legtöbb adót fizető virilista, ki pusztán jogot kerestem, igazságot; ez a való tényállás, melyet Baranyamegyénél elfekvő iratok igazolnak, és melyekből a hírlapi ujdonság is köteles lett volna meggyőződni a valóról, mielőtt valakit a napi hírek rovatában persifál.

A mi végül a közigazgatási bizottság állítólag megrovását illeti, hát én még erről hivatalosan nem értesültem ugyan, de bizony megengedem, mert hisz a Koszits-aera alatt lehetséges. Fájhatott is a tisztelt főjegyző urnak az, hogy felelkezésben meg meritem az igazat mondani. És aztán azt sem csodálom, hogy indítványa a bizottságban keresztül ment; a kis Koszits indítványoz, az ügyész Koszits vádol és a papa megszavazza! — Pedig hát a bizottság igen

tisztelt tagjai nemcsak szokatlanul, de nagyon helytelenül jártak el! Megfeleltek ugyanis arról, hogy az állított sértés irásban követetett el és ennek kapcsán megfelelőek az 1879. évi XL. t. c. 46. és 1887. évi XXVIII. t. c. 3. §§-airól, de megfelelőek arról is, hogy irásban és nem szóbeli tárgyaláson elkövetett sértésről lévén szó, rendbüntetésnek nincs helye, — dorgálást, mint rendbüntetést pedig sem a törvény, sem rendelet nem ismer. — A dorgálás fegyelmi büntetés, melyre egyedül ügyvédi kamarám illetékes és nem a közigazgatási bizottság, mely nekem nem felsőbb hatóságom, nekem nem parancsol, s így nem is dorgálhat. Ezt előre is kikérem.

Ott leszek, hogy ezt a határozat ellen beadandó felelkezésben is megmondjam!

Mohácson, 1897. január 14 én.

Dr. Kántz Adolf
mohácsi ügyvéd.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 18-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Helfy Ignác a mai nap első szónoka, a ki hevesen támadta a költségvetést és ennek kapcsán a kormány nemzetietlen ségét. Kossuth javaslatát pártolja.

Zmeskál Zoltán néppárti mennydörög ezután Komlóssy Ferencre, a ki antiszemita volt, míg érdeke el nem tántorította. A kormány a liberalismust szuronyokkal, erőszakkal és megvesztegetéssel erőszakolja, példa reája a trsztenai és várnai véres választatások. Figyelmezteti Kossuthékat, Apponyiékat, Ugronékat, hogy a kormánypárttól tartózkodva fogadják a dicséreteket. Bezeg neki nem felel a miniszterelnök rögtönözve, mint Komjáthynek. Ezentul a kormány kerületeiben folytatják majd a küzdelmet, népgyűléseket rendeznek. A költségvetést nem fogadja el.

Komlóssy Ferenc kijelenti, hogy a néppártnak senki nem adott arra mandátumot, hogy minden katolikus papot, a ki nem néppárti, üldözzenek, megbélyegezzenek. (Zmeskál közbekiált! Ne említse a nevemet! Derűtség.)

Bolgár Ferenc közbeszól: Eláll!

Elnök Zmeskált rendreutasítja.

Bartha Ödön undorral utasítja vissza Zmeskál gyanúsításait, lévén Komjáthy Béla beteg.

A főrendiház ülése január hó 18-án (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiházban Tóth Vilmos elnökölt. Latinovics jegyző felolvassa az új főrendek névsorát. Utána elfogadják a képviselőházban már elfogadott törvényjavaslatokat a marhasóról, vicinálisokról. Zichy Nándor mentelmi jogát nem függesztik föl.

TAVIRATOK.

— **A bécsi magyar miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jósika b. miniszter lemondása, a cáfolatok dacára, biztosra vehető. Utódja Cziráky Béla főszertartásmester lesz.

— **Peticiók elintézése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház-

* Ezen rovat alatt megjelentek nem vállal felelősséget a szerk.

ban holnap Fest Lajos előadó bejelenti az egri mandátum igazolását. A II. bizottságban ma délután tárgyalják Apáthy Péter elnökléte alatt Wolfner gödöllői mandátuma ellen beadott kérvényt.

— **A Vásonkeőy-pör felmelegítése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A megújított Vásonkeőy-pörben Bakonyi bírósága a vizsgálatot befejezte s a kir. ügyészség legközelebb megteszi indítványát.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	1901. sz. *)	gyors	8 „ 24 „
Bécs	8711. sz. **)	vegyes	8 „ 29 „
Vinkovce	8702. sz.	személyv.	9 „ 49 „
Budapest	1905. sz.	„ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	1953. sz. ***)	vegyes	d. u. 2 „ 44 „
Brood	1906. sz. ***)	személyv.	4 „ 20 „
Bécs	3701. sz.	„ „	6 „ 37 „
Brood	1908. sz.	„ este	8 „ 18 „
Budapest	1903. sz.	„ éjjel	11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„ „	8 „ 2 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes	8 „ 23 „
Bécsből	8702. sz. **)	személyv.	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ d. u.	4 „ 8 „
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors	este 7 „ 50 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes	8 „ 5 „
Broodról	1903. sz.	személyv.	éjjel 11 „ 2 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

NYILT-TÉR*)

Óvás!

Tudomásomra jött, hogy Pécsen egy magát nagykanizsai butorgyárosnak nevező egyéniség azon állítással tologatja egyes emberek nyakára, hogy én is tőle vásárolok butort s ő a butort ugyanoly áron szállítja a rendelőknek, mint nekem.

Meg vagyok ugyan győződve, hogy intelligens ember nem hagyja magát ilyféle szédeltől becsapni — mégis szükségesnek találom kijelenteni, hogy én Kanizsán senkivel üzleti összeköttetésben nem állok, s onnan már azon okból sem hozattam semmit, mert tudtommal ott semmiféle butorgyáros nem létezik.

Hoffmann Lajos
butorgyáros.

*) Ezen rovat alatt megjelentekről nem vállal felelősséget a szerk.

Kitűnő Angol TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palackokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazar-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kisdó.

Hirdetések

Weiss Jakab

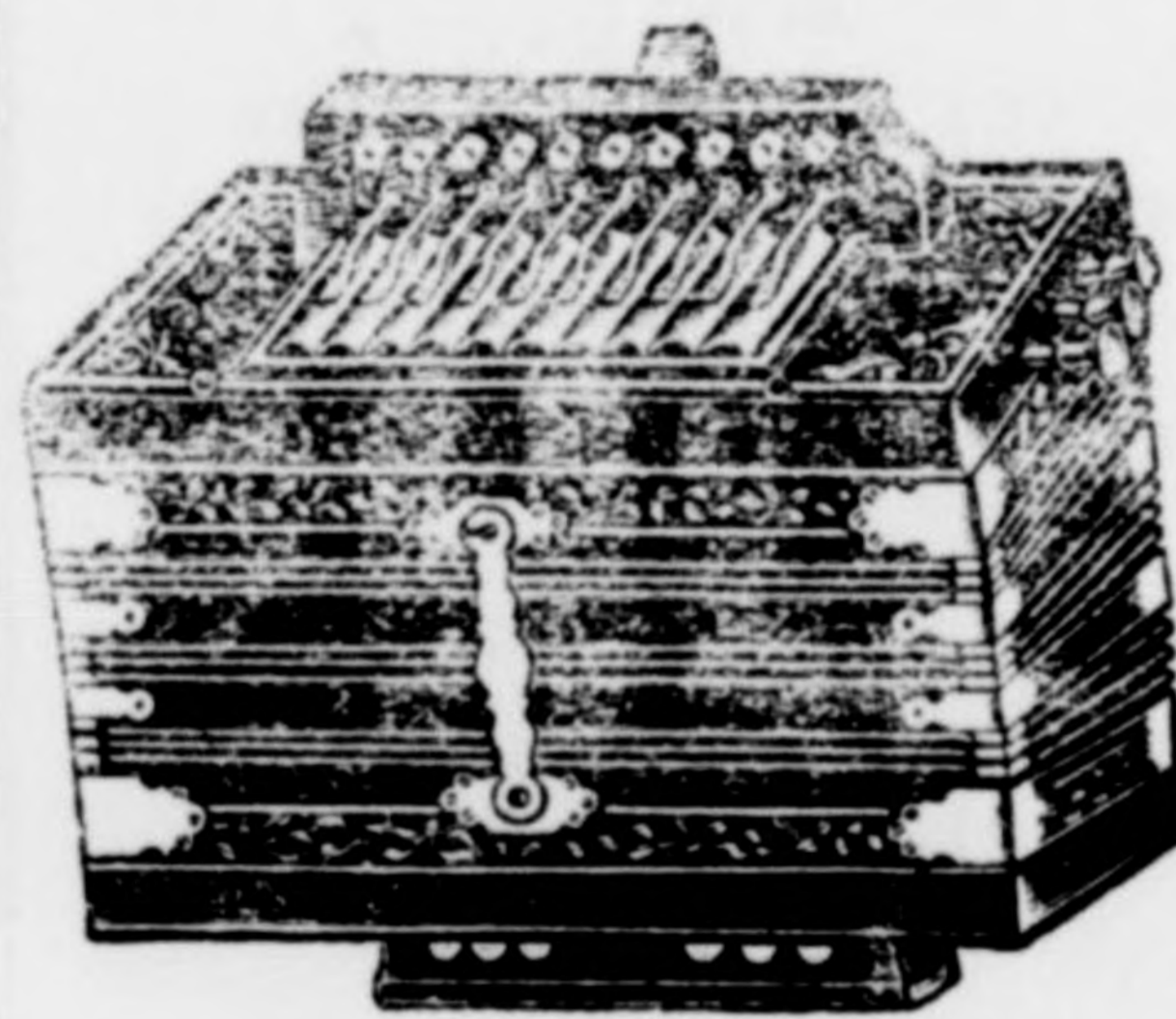
fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.

„Bohemia“

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen harmonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain ércvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu 15 1/2 x 33 cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.

60 „ 3. „ „ 17 x 34 „ 5 „ „ „ „ 6 50

80 „ 4. „ „ 17 1/2 x 34 1/2 „ 6 „ „ „ „ 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Széchenyi-tér 16. szám „BAZAR“-épületben levő,
Valentin K. és fia cég által bérben birt

bolti helyiség

és egy 5 szobából álló

II-od emeleti lakás

1897. évi május hó elsejétől bérbe adandó.

Pécs-baranyai központi takarékpénztár.